

- сподарю, както си заповѣдалъ станж, и още
23 мѣсто има. И рече господарь-тъ на рабъ-тъ:
Излѣзь на пѣтища-та и по ограда-тъ, и понуди
ги да влѣзжтъ, за да ся напълни домъ-тъ ми.
24 Защото ви казувамъ: Че никой отъ онѣзь при-
званы-тъ человекы нѣма да вкуси отъ вече-
ръж-тж ми.
- 25 И вървѣхж съ него наедно народъ много, и
26 обърнж ся та имъ рече: Ако иде нѣкой при ме-
не, и не възненавиди бащж си, и майкж си, и
женж си, и чада-та си, и братія-та си, и сестры-
тъ си, а още и свой-тъ си животъ, не може да
27 бжде мой ученикъ. И който не носи кръстъ-тъ
си, и не върви вслѣдъ мене, не може да ми бж-
28 де ученикъ. Защото кой отъ васъ кога ище да
сѣгради стълпъ, не сѣда първомъ да прѣсмѣтне
разноска-тъ си, да ли ще има *потрѣбно-то* да го
29 искара? Да не бы, като положи основаніе-то, а
не може послѣ да го искара, да начинжтъ всич-
30 кы-тъ които гледатъ да му ся подсмивать, И да
казувать: Тойзи человекъ начинж да гради и не
31 може да искара. Или кой царъ като отхожда
на бой противъ другыго царя, не сѣда първомъ
да размысли, възможно ли е съ десеть тысящы
да стои на срещж тогожь който иде противъ не-
32 го съ двадесеть? Ако ли не, то кога е той още
далечь, отпраща посланницы и моли ся за миръ.
33 Тѣй прочее всякой отъ васъ който не ся отре-
че отъ всякый-тъ си имотъ, не може да бж-
34 де мой ученикъ. Добро е соль-та; но ако соль-
35 та ся развали, съсь що ще ся поправи? Тя вече
не струва нито за земѣж-тж, нито за торъ-тъ;
вънъ ѣж исхвърлятъ. Който има уши да слуша
нека слуша.